

KOMUNIKAT PRASOWY nr 22/24

Luksemburg, 30 stycznia 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-442/22 | Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie (Oszustwo pracownicze)

Oszustwo w zakresie VAT: pracownik wykorzystujący dane swego pracodawcy do wystawiania fałszywych faktur jest zobowiązany do zapłaty wskazanej w nich kwoty podatku

Jest tak pod warunkiem, że pracodawca będący podatnikiem tego podatku dochował należytej staranności, rozsądnie wymaganej w celu kontrolowania działań swojego pracownika

W okresie od stycznia 2010 r. do kwietnia 2014 r. pracownica spółki z siedzibą w Polsce, prowadzącej stację paliw, wystawiła 1679 faktur nieodzwierciedlających rzeczywistych transakcji sprzedaży towarów, o łącznej wartości (wyrażonej w złotych polskich) wynoszącej około 320.000 EUR. W tym celu wykorzystwała dane swojego pracodawcy, podatnika podatku od wartości dodanej (VAT), bez jego wiedzy i zgody. Faktury stanowiące oszustwo nie zostały ujęte w deklaracjach podatkowych tej spółki. Zostały one wykorzystane do uzyskania nienależnego zwrotu VAT przez adresatów tych faktur, przy czym odpowiedni podatek nie został wpłacony do budżetu państwa.

W wyniku kontroli podatkowej właściwe organy wydały decyzję określającą wysokość VAT należnego od spółki. Zdaniem organu podatkowego działania stanowiące oszustwo były możliwe ze względu na brak nadzoru i odpowiedniej organizacji w spółce, która zatrudniała pracownicę.

Spółka zaskarżyła tę decyzję do sądu krajowego, który z kolei wniósł skargę do Trybunału Sprawiedliwości. Sąd krajowy zmierza do ustalenia, kto – spółka, której dane zostały wykorzystane niezgodnie z prawem na fakturze, czy pracownica, która posłużyła się tymi danymi do wystawiania fałszywych faktur – jest osobą, która wykazuje VAT na fakturze w rozumieniu dyrektywy VAT¹ i w związku z tym jest zobowiązana do jego zapłaty.

Trybunał orzekł, że **VAT nie może być należny od widniejącego na fakturze wystawcy fałszywej faktury, jeżeli działa on w dobrej wierze, a organ podatkowy zna tożsamość osoby, która rzeczywiście wystawiła tę fakturę.**

W takiej sytuacji to ta osoba jest zobowiązana do zapłaty VAT. Odmienna wykładnia byłaby sprzeczna z celem dyrektywy VAT, jakim jest zwalczanie oszustw, oraz z tym, że podmioty prawa nie mogą powoływać się na normy prawa Unii w sposób stanowiący oszustwo.

Aby zostać uznanym za działającego w dobrej wierze, pracodawca jest zobowiązany do wykazania **należytej staranności rozsądnie wymaganej w celu kontrolowania działań swego pracownika**, a tym samym w celu uniknięcia sytuacji, w której jego dane byłyby wykorzystywane do wystawiania fałszywych faktur. W braku takiego dowodu pracodawcę należy uznać za osobę zobowiązaną do zapłaty VAT wskazanego na fałszywych fakturach. Do organu podatkowego lub sądu krajowego należy dokonanie oceny, w świetle wszystkich istotnych okoliczności, czy pracodawca wykazał się taką starannością.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Artykuł 203 [dyrektywy Rady 2006/112/WE](#) z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.